

[Krog Hansen.]

Jeg er altså helt enig i, at denne arbejdsformidling ikke er blevet den gode ting, som mange påstod, og jeg tvivler på, at den bliver ret meget bedre fremover.

Punkt 3 i det forslag, som VS har fremsat, siger, at de arbejdsløse skal kunne afvise at tage arbejde uden for deres fagområde, uden at de mister deres understøttelse. Det kan jeg ikke tiltræde. Lad os tage et fag som f. eks. stukkatørerne, som i virkeligheden er ved at uddø; der er jo ikke nogen mere, der ønsker at få gesimser og gesvejsninger. Skulle disse mennesker have lov til at gå arbejdsløse i 10 eller 20 år? Det må dog være rimeligt, at der bliver anvist dem arbejde uden for deres normale fagområde. Det, man i stedet for skulle have peget på fra VS' side, var, at vi skulle have en større omskoling og bedre omskoling i gang, og at man fik en grunduddannelse, som virkelig svarede til de krav, der stilles i et moderne samfund, og ikke sådan noget gas om, at man ikke kan anvise disse mennesker arbejde.

Punkt 4, som nogle af de andre ordførere har været inde på, er det helt vilde. Der er slag i frikadellen. Ifølge forslaget skal arbejdsministeren placere alle nye virksomheder, hvor der er arbejdsløse. Jeg må sige til VS: har man virkelig så meget tiltro til arbejdsministeren? Med de resultater, jeg har set indtil dato, betakker jeg mig i hvert fald. Her blander man øgnsudvikling sammen med moderne erhvervs politik. Tror hr. Kjær Rasmussen, at grunden til, at der ikke ligger nogen virksomheder i de områder, hvor der er mange arbejdsløse, er, at man dér kræver en meget høj timebetaling? Det er jo ikke så enkelt. Grundene til, at der ikke ligger nogen virksomheder dér, kan selvfølgelig være forskellige, men det er i hvert fald klart, at der kræves jernbaner, der kræves havne, der kræves moderne vej anlæg i nærheden, således at man kan komme af med sine produkter; alle disse krav skal honoreres, for at en virksomhed har lyst til at placere sig et bestemt sted.

Må jeg for øvrigt sige til punkt 4, at hvis de andre ting, man foreslår, bliver gennemført, ja, så kan man altså ikke gennemføre punkt 4 om, at man skal lægge virksomhederne dér, hvor der er arbejdsløse. For man siger i det ene punkt, at man ikke må tage

nogen fra andre fagområder, man siger i et tredje punkt, at man ikke må overflytte folk fra den ene by til den anden, og det betyder, at hvis en virksomhed står og mangler bare en enkelt specialist for at kunne komme til at køre, så må man ikke tage denne specialist, hvis han bor i en anden by, og man må heller ikke tage én, som ikke er specialist, og uddanne ham til specialist, for han kan bare nægte det.

Jeg synes altså, at man har ødelagt nogle af de gode takter, som kunne være i disse ting, ved at komme med noget — jeg ved ikke, hvor stærke ord man må bruge heroppefra, men i hvert fald ikke noget, der er særlig fornuftigt og sagligt; man har bare fået slået nogle slag i bolledejen.

Må jeg dernæst knytte nogle bemærkninger til de forslag, som arbejdsministeren har fremsat, nr. 126-129. Det er vel med de forslag som med så mange andre i dette ting, at de indeholder gode ting, og de indeholder dårlige ting. På en række af de områder, som nævnes i lovforslagene, har vi haft lejlighed til at diskutere problemerne her på det sidste. Vi har haft lejlighed til at diskutere dem indtil flere gange. Det gælder i hvert fald satskerne.

Jeg går ud fra, at når vi har fremskyndet denne debat — det var slet ikke meningen, at disse lovforslag skulle have været til behandling i denne uge — så skyldes det, at arbejdsministeren nu er indstillet på, at i hvert fald satskerne kan træde i kraft fra 1. april, noget, som man jo har forventet i fagbevægelsen. Jeg regner også med, at arbejdsministeren nu har forladt den pengeafpresningspolitik, som han i nogen grad gav udtryk for i det 21 mands udvalg, som blev nedsat, hvor han sagde, at han kunne ikke se nogen grund til, at disse 80 pct.s satsker trådte i kraft den 1. april, for oppositionen ville jo stadig væk kræve 90 pct., og så kunne man lige så godt vente til oktober.

Jeg går altså nu ud fra, at selv om vi vil stille ændringsforslag om 90 pct., så mener arbejdsministeren, at disse ting har en sådan værdi, at de bør træde i kraft pr. 1. april.

Som allerede nævnt kender vi jo hinandens synspunkter om 90 pct. eller 80 pct. af den enkeltes indkomst. Det er noget, som vi har haft lejlighed til at drøfte mange gange, og man kan være enig eller uenig i, om det